

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος στήριξης της περαιτέρω ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής»

COM(2010) 494 τελικό — 2010/0257 (COD)

(2011/C 107/13)

Εισηγητής: ο κ. SIMONS

Στις 20 Οκτωβρίου 2010, και σύμφωνα με το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με το θέμα

«Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος στήριξης της περαιτέρω ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής».

COM(2010) 494 τελικό — 2010/0257 (COD).

Το ειδικευμένο τμήμα «Μεταφορές, ενέργεια, υποδομές, κοινωνία των πληροφοριών», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΕΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 2 Φεβρουαρίου 2011.

Κατά την 469η σύνοδο ολομέλειας, της 16ης και 17ης Φεβρουαρίου 2011 (συνεδρίαση της 16ης Φεβρουαρίου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 111 ψήφους υπέρ και 2 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Συμπεράσματα κα συστάσεις

1.1 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η παρούσα πρόταση αποτελεί τη λογική συνέχεια της προσπάθειας για τη χάραξη μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής και συμφωνεί εν γένει με τα όσα περιλαμβάνονται σε αυτή.

1.2 Σε ό,τι αφορά στην κατανομή αρμοδιοτήτων, η ΕΟΚΕ διαπιστώνει με ικανοποίηση ότι η Επιτροπή αναφέρει στην πρότασή της ότι υπάρχουν κοινές αρμοδιότητες, με εξαίρεση τα θέματα τα οποία σχετίζονται με το βιολογικό πλούτο της θάλασσας, επί των οποίων είναι η ίδια αρμόδια κατ' αποκλειστικότητα.

1.3 Η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να διευκρινίσει ποιες νομικές βάσεις εφαρμόζει. Διερωτάται δε κατά πόσον τα άρθρα 74 και 77, για τα οποία δεν ισχύει η συνήθης νομοθετική διαδικασία, είναι συμβατά με τις υπόλοιπες νομικές βάσεις για τις οποίες ισχύει όντως η συνήθης νομοθετική διαδικασία.

1.4 Κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, ο τομεακός και διασυνοριακός χαρακτήρας των θαλάσσιων δραστηριοτήτων και των συνεργιών μεταξύ των διαφόρων τομεακών πολιτικών αιτιολογούν επαρκώς τη θέσπιση μέτρων που συμβάλλουν στη χάραξη μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής. Γι' αυτό και η γνώμη της ΕΟΚΕ σε ό,τι αφορά την επικουρικότητα είναι θετική.

1.5 Εξίσου θετική είναι η άποψη της ΕΟΚΕ σε ό,τι αφορά το κατά πόσο η παρούσα πρόταση συμφωνεί με την αρχή της αναλογικότητας. Υπάρχουν όντως επαρκείς πόροι για τη χρηματοδότηση των απαραίτητων δράσεων στην υπόλοιπη περίοδο 2011-2013.

1.6 Η ΕΟΚΕ κρίνει ότι η εκ των προτέρων αξιολόγηση που συμπεριέλαβε η Επιτροπή στην πρότασή της χωλαίνει κάπως, μεταξύ άλλων λόγω της δυσχερούς οικονομικής κατάστασης στην οποία ευρίσκεται η ΕΕ. Θεωρεί δε ότι θα ήταν προτιμότερο να είχε ανα-

πτύξει η Επιτροπή μια πιο βάσιμη επιχειρηματολογία, ιδιαιτέρως σε ό,τι αφορά την επιλογή συγκεκριμένων θεμάτων και σημείων δράσης.

1.7 Η ΕΟΚΕ παρατηρεί ότι στην πρόταση δεν διασαφηνίζεται περί ποιων επιδοτήσεων λειτουργίας γίνεται λόγος στο άρθρο 5, παρ.2. Θα ήταν επίσης σκόπιμο να αναφερθεί στις αιτιολογικές σκέψεις ότι δεν υπάρχει πρόθεση να αναληφθεί η χρηματοδότηση θαλάσσιων υποδομών, ιδίως των λιμένων.

1.8 Όπως είναι γνωστό, η ΕΟΚΕ υποστηρίζει μια υπερτομεακή προσέγγιση της διαχείρισης των θαλάσσιων υποθέσεων. Παρά το γεγονός ότι η παρούσα πρόταση δεν αναφέρεται στο περιεχόμενο συγκεκριμένων πολιτικών θεμάτων, η ΕΟΚΕ επιθυμεί να τονίσει εκ νέου ορισμένα θέματα τα οποία χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής στα πλαίσια μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής, όπως είχε ήδη τονίσει σε προηγούμενες γνωμοδοτήσεις και επαναλαμβάνει στο κεφάλαιο «Ειδικές παρατηρήσεις» της παρούσας γνωμοδότησης.

2. Εισαγωγή

2.1 Στις 29 Σεπτεμβρίου 2010, η Επιτροπή δημοσίευσε την «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος στήριξης της περαιτέρω ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής» (COM(2010) 494 τελικό), και κάλεσε, σύμφωνα με το άρθρο 304 της ΣΛΕΕ, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή να γνωμοδοτήσει επί του θέματος.

2.2 Η ΕΟΚΕ ανταποκρίνεται πρόθυμα στην έκκληση αυτή, επειδή είναι της γνώμης ότι η πρόταση αποτελεί ένα εύλογο βήμα προς την ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής, η οποία ανάγεται στη δημοσίευση του επονομαζόμενου «Γαλάζιου Βιβλίου», μιας ανακοίνωσης που εξέδωσε η Επιτροπή στις 10 Οκτωβρίου 2007.

2.3 Στην ανακοίνωση αυτή προτείνεται η ανάπτυξη και εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης, συνεκτικής και κοινής διαδικασίας λήψης αποφάσεων σε ό,τι αφορά τις θάλασσες, τους ωκεανούς, τις παράκτιες περιοχές και τους ναυτιλιακούς κλάδους.

2.4 Η υπερτομεακή θεώρηση της διαχείρισης των θαλάσσιων υποθέσεων αποτελεί τον πυρήνα μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής στην οποία δίνεται προτεραιότητα στις συνέργιες μεταξύ περιβάλλοντος, θαλάσσιων μεταφορών, ενέργειας, έρευνας, βιομηχανίας, αλιείας και περιφερειακής πολιτικής.

2.5 Το Γαλάζιο Βιβλίο συνοδεύεται από ένα πρόγραμμα δράσης, στο οποίο η Επιτροπή πρότεινε μια σειρά πρωτοβουλιών για την υποστομοιοποίηση της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής.

2.6 Στη συνεδρίαση της 14ης Δεκεμβρίου 2007, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξέφρασε την υποστήριξη του στην ιδέα μιας ολοκληρωμένης ευρωπαϊκής θαλάσσιας πολιτικής. Στη συνέχεια, η Επιτροπή υιοθέτησε στις 15 Οκτωβρίου νέα έκθεση προόδου επί του θέματος.

2.7 Σε αυτή την έκθεση προόδου αναφέρονται οι ενέργειες που υλοποιήθηκαν από το σχέδιο δράσης του 2007 και χαράσσονται κατευθυντήριες γραμμές για το επόμενο στάδιο της εφαρμογής του.

2.8 Στις 16 Νοεμβρίου 2009, το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων συμπέρανε ότι πρέπει να διασφαλιστεί η περαιτέρω εξέλιξη και εφαρμογή της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής της ΕΕ και κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει τις προτάσεις που είναι απαραίτητες για τη χρηματοδότηση, στα όρια των δημοσιονομικών προοπτικών, των μέτρων που εντάσσονται στην ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική, έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή τους το 2011.

2.9 Η Επιτροπή συμπεραίνει ότι τόσο η ανάπτυξη όσο και η υλοποίηση της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής κινδυνεύουν, επειδή δεν υπάρχουν αρκετοί πόροι για τη χρηματοδότηση των απαραίτητων δράσεων στην υπόλοιπη περίοδο 2011-2013. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτό πρέπει να συμβεί προκειμένου να υλοποιηθούν οι στόχοι που τέθηκαν στο «Γαλάζιο Βιβλίο» και οι οποίοι επικυρώθηκαν στα συμπεράσματα του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων της 16ης Νοεμβρίου 2009.

2.10 Δεδομένου ότι δεν είναι δυνατόν να υπαχθούν όλες οι προτεραιότητες και οι στόχοι της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής σε άλλα Ταμεία της ΕΕ, πρέπει να θεσπιστεί ένα πρόγραμμα που να υποστηρίζει την περαιτέρω ανάπτυξη της πολιτικής αυτής.

2.11 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η υλοποίηση του προγράμματος και σε τρίτες χώρες πρέπει να συμβάλει στους αναπτυξιακούς στόχους της εκάστοτε ενδιαφερόμενης χώρας και να συνάδει με τα υπόλοιπα μέσα συνεργασίας και τους στόχους της αντίστοιχης τομεακής πολιτικής της ΕΕ.

2.12 Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι οι στόχοι της πρότασης κανονισμού δεν μπορεί να υλοποιηθούν σε επαρκή βαθμό από μεμονωμένα κράτη μέλη, και αυτό λόγω της έκτασης και του αντίκτυπου των δράσεων του προγράμματος που πρέπει να χρηματοδοτηθούν. Αυτό μπορεί να συμβεί καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ, με την

υιοθέτηση μέτρων που συνάδουν με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2.13 Σε σχέση με την αρχή της αναλογικότητας, η Επιτροπή θεωρεί ότι η πρότασή της δεν υπερβαίνει τα όρια που είναι απαραίτητα για την υλοποίηση των στόχων που έχουν τεθεί.

2.14 Σκοπός της παρούσας πρότασης κανονισμού είναι η θέσπιση προγράμματος για τη στήριξη της περαιτέρω ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής.

3. Γενικές παρατηρήσεις

3.1 Σε προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της ⁽¹⁾, η ΕΟΚΕ επιδοκίμασε τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή προωθεί την υλοποίηση μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής. Η παρούσα πρόταση αποτελεί την πιο λογική συνέχεια της εξέλιξης αυτής.

3.2 Όντως, στον προτεινόμενο κανονισμό ορίζονται μεταξύ άλλων οι γενικοί και ειδικοί στόχοι του προγράμματος, οι επιλέξιμες προς χρηματοδότηση δράσεις και οι πιθανοί τρόποι χρηματοδότησης. Επιπλέον, η πρόταση προβλέπει τη διενέργεια αξιολόγησης το αργότερο μέχρι τα τέλη του 2014 και τη σύσταση συμβουλευτικής επιτροπής η οποία θα επικουρεί την Επιτροπή κατά την κατάρτιση των ετήσιων προγραμμάτων εργασίας. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, για την υλοποίηση του προγράμματος στην περίοδο 2011-2013, χρειάζονται 50 εκατομμύρια ευρώ. Η ΕΟΚΕ συμφωνεί ότι η προβλέψεις αυτές είναι απαραίτητες.

3.3 Το κείμενο της Επιτροπής έχει το χαρακτήρα πλαισίου που περιλαμβάνει μια σειρά τεχνικών μέσων και σε καμία περίπτωση δεν συνιστά πρόταση πολιτικών εργαλείων. Πέραν αυτού, δεν αποσκοπεί να καταστήσει εφικτή τη χρηματοδότηση θαλάσσιων υποδομών, όπως των λιμένων. Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι θα ήταν σκόπιμο να αναφερθεί αυτό στην πρόταση, π.χ. στις αιτιολογικές σκέψεις.

3.3.1 Σύμφωνα με το άρθρο 5, παρ. 2 πρώτο εδάφιο της πρότασης, στο πλαίσιο του προγράμματος, είναι δυνατή τόσο η επιδότηση για δράσεις όσο και η επιδότηση λειτουργίας. Η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι, παρόλο που ο πίνακας πόρων που επισυνάπτεται στο πρόγραμμα αφήνει να εννοηθεί ποιο είναι το πλαίσιο του προγράμματος, δεν διευκρινίζεται στην πρόταση περί ποιων επιδοτήσεων λειτουργίας γίνεται λόγος.

3.3.2 Η ΕΟΚΕ συνιστά να διασαφηνιστεί αυτό στην πρόταση, έτσι ώστε να αποφευχθεί το ενδεχόμενο παραβίασης του πνεύματος των κανόνων ανταγωνισμού από την ίδια την Επιτροπή, δεδομένου ότι στην περίπτωση των θαλάσσιων υποθέσεων με την ευρεία έννοια του όρου ο ανταγωνισμός έχει σχεδόν πάντοτε διασυνοριακή διάσταση. Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί η ανάγκη να διατηρηθεί η δυνατότητα ενίσχυσης της ναυτιλίας του εκάστοτε κράτους μέλους της ΕΕ.

⁽¹⁾ EE C 44, 11.2.2011, σ. 173
EE C 255, 22.9.2010, σ. 103.
EE C 306, 16.12.2009, σ. 46.
EE C 277, 17.11.2009, σ. 20.
EE C 211, 19.8.2008, σ. 31.
EE C 168, 20.7.2007, σ. 50.

3.4 Η ΕΟΚΕ διαπιστώνει με ικανοποίηση ότι πρόκειται για μια πρόταση με βάση κοινή αρμοδιότητα, με εξαίρεση την περίπτωση θεμάτων τα οποία σχετίζονται με την προστασία του βιολογικού πλούτου της θάλασσας, η οποία υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής.

3.5 Η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να διευκρινίσει τις επιλογές της σε ό,τι αφορά τις νομικές βάσεις που εφαρμόζει. Διερωτάται δε κατά πόσον τα άρθρα 74 και 188, πρώτη παράγραφος της ΣΛΕΕ που εφαρμόζονται, για τα οποία δεν ισχύει η συνήθης νομοθετική διαδικασία, είναι συμβατά με τις υπόλοιπες νομικές βάσεις για τις οποίες ισχύει όντως η συνήθης νομοθετική διαδικασία. Στο σημείο αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 74 και 77 δεν συνιστούν νομοθετικές διαδικασίες κατά την έννοια του άρθρου 289 της ΣΛΕΕ.

3.6 Η ΕΟΚΕ κρίνει ότι ο διασυνοριακό χαρακτήρας των θαλάσσιων δραστηριοτήτων και οι συνέργιες μεταξύ τομεακών πολιτικών δικαιολογούν τη θέσπιση ευρωπαϊκών μέτρων στο πεδίο της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής και συγκεκριμένα για την έρευνα, για την υποστήριξη πιλοτικών σχεδίων και για την τόνωση και διευκόλυνση μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής στα κράτη μέλη.

3.7 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η επιχειρηματολογία στην οποία στηρίζεται η εκ των προτέρων αξιολόγηση της Επιτροπής δεν είναι το καλύτερο μέρος της πρότασης. Η αιτιολόγηση της προτίμησης της Επιτροπής 2, δηλαδή μιας περιορισμένης χρηματοδοτικής συμβολής της ΕΕ με σκοπό την περαιτέρω διερεύνηση των επιλογών και τη σταδιακή υλοποίηση της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής, με δεδομένες –εκτός άλλων– τις εναλλακτικές επιλογές, θα μπορούσε να θεωρηθεί ανεπαρκής. Η ΕΟΚΕ συνιστά στην Επιτροπή να ενισχύσει την επιχειρηματολογία της, ιδιαίτερος σε ό,τι αφορά την επιλογή συγκεκριμένων θεμάτων και σημείων δράσης.

3.8 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι οι ενέργειες που περιλαμβάνονται στην πρόταση της Επιτροπής, όπως ορίζεται στο άρθρο 4, συνιστούν μια υπερβολικά ελεύθερη ερμηνεία των στόχων που διατυπώνονται προηγουμένως. Εκεί όπου υπάρχει ανάγκη για περισσότερο συντονισμό και μεγαλύτερη σαφήνεια όσον αφορά ευθύνες και αρμοδιότητες, η Επιτροπή θα μπορούσε να προτείνει σαφέστερες κατευθυντήριες γραμμές, πάντα σε συμφωνία με την αρχή της επικουρικότητας.

3.9 Η Επιτροπή προτείνει να υποβάλει έκθεση εκ των υστέρων αξιολόγησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2014. Η ΕΟΚΕ υποστηρίζει την πρόθεση αυτή, τονίζει όμως την ανάγκη μιας εμβριθέστερης εκ των προτέρων αξιολόγησης με βάση την οποία να μπορέσει να διαπιστωθεί εκ των υστέρων η υλοποίηση των στόχων που έχουν οριστεί.

4. Ειδικές παρατηρήσεις

4.1 Ως γνωστό, η ΕΟΚΕ υποστηρίζει μια υπερτομεακή προσέγγιση στη διαχείριση των θαλασσών. Στο πλαίσιο αυτό, θεωρεί ότι χρειάζεται η συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων φορέων. Επιπλέον, κρίνει ότι η ενεργός συμμετοχή των ενδιαφερομένων πλευρών στις προγραμματισμένες δράσεις είναι το κλειδί της επιτυχίας. Για την επίτευξη των στόχων που έχουν οριστεί, έχει καθοριστική σημασία

να κληθούν οι ενδιαφερόμενες πλευρές να συμμετάσχουν και να υπάρξει πληροφόρηση για τα αποτελέσματα της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής εντός και μεταξύ των κρατών μελών.

4.2 Παρόλο που η παρούσα πρόταση δεν αφορά το περιεχόμενο των πολιτικών θεμάτων, η ΕΟΚΕ επιθυμεί να επαναλάβει αυτό που έχει τονίσει σε προηγούμενες γνωμοδοτήσεις και να επισημάνει ότι στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή στα ακόλουθα θέματα:

4.2.1 Θα χρειαστεί μια ισορροπημένη εκτίμηση αφενός των περιβαλλοντικών ανησυχιών των παράκτιων περιοχών της ΕΕ και, αφετέρου, της αναγκαιότητας του διεθνούς εμπορίου, γεγονός που αντανακλάται στην αύξηση των θαλάσσιων μεταφορών.

4.2.2 Μετά από δύο μεγάλες ναυτιλιακές καταστροφές που προέκυψαν τα φώτα της δημοσιότητας, του Erika το 1999 και του Prestige το 2002, η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι θα πρέπει να προβλεφθεί «το χειρότερο ενδεχόμενο». Ωστόσο, παρά τη θέσπιση ευρείας δέσμης νομοθετικών μέτρων, με περίπου 15 νέους κανονισμούς και κατευθυντήριες γραμμές, οι προσπάθειες των κρατών μελών συνεχίζονται να είναι ελλειμματικές σε δύο σημαντικά θέματα:

- στην κατασκευή επαρκών λιμενικών εγκαταστάσεων εξοπλισμένων για τη συγκέντρωση κατάλοιπων πετρελαίου από πλοία, με αποτέλεσμα να συνεχίζεται η απόρριψη πετρελαίου στη θάλασσα,
- στην κατασκευή των κατάλληλων καταφυγίων για τα πλοία που βρίσκονται σε κίνδυνο. Επιπλέον, επικρατεί ασάφεια ως προς τις ευθύνες και τις αρμοδιότητες σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης.

Τα μέτρα για την κάλυψη αυτών των ελλείψεων πρέπει να συμπεριληφθούν στον κατάλογο των επιλέξιμων προς υποστήριξη στόχων.

4.2.3 Εκτός από την επικύρωση της Σύμβασης UNCLOS (Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας), στην οποία έχουν εντωμεταξύ προσχωρήσει όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, είναι απαραίτητη και η παρακολούθηση της εφαρμογής της. Ειδικότερα για τις θάλασσες που χωρίζουν τα κράτη μέλη της ΕΕ από τρίτες χώρες, ορισμένες από τις οποίες έχουν υπογράψει συμφωνίες σύνδεσης ή ευρίσκονται σε ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την ΕΕ, η ΕΟΚΕ κρίνει ότι οι χώρες αυτές θα πρέπει να κληθούν να επικυρώσουν και να εφαρμόσουν τη Σύμβαση UNCLOS, επειδή πρόκειται για σύμβαση που αποτελεί μέρος του κοινοτικού κεκτημένου.

4.2.4 Για να διατηρηθεί η αναγκαία πρόοδος στη διαδικασία, η ΕΟΚΕ προτείνει να διοργανώνεται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο συνεδρίαση για την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική σε επίπεδο Υπουργών της Ένωσης για τη Μεσόγειο. Η ΕΟΚΕ ελπίζει ότι αυτό θα συμβεί σύντομα και σε άλλες θαλάσσιες περιοχές όπως η Βαλτική, ο Βόρειος Ατλαντικός και ο Ευέινοος Πόντος.

4.2.5 Για να ενισχυθεί η διεθνής διάσταση της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής, η ΕΟΚΕ κρίνει ότι η Επιτροπή πρέπει να δώσει μεγαλύτερη προσοχή στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας στη θάλασσα, στην ασφάλεια και στις περιβαλλοντικές επιδόσεις των πλοίων.

4.2.6 Η ΕΟΚΕ υπενθυμίζει ότι, για να υπάρξει μια πραγματικά ολοκληρωμένη ναυτιλιακή αγορά, χρειάζεται στενότερη συνεργασία των εθνικών εποπτικών αρχών, της ακτοφυλακής και του πολεμικού ναυτικού των κρατών μελών, κατά προτίμηση μέσω του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια στη Θάλασσα.

4.2.7 Αυτό προϋποθέτει, επίσης, μια κοινή δομή ανταλλαγής πληροφοριών για τη θάλασσα ζώνη και την ύπαρξη ενός ολοκλη-

ρωμένου συστήματος θαλάσσιας επιτήρησης. Στη γνωμοδότησή της ⁽²⁾, η ΕΟΚΕ σημειώνει ότι ένα τέτοιο σύστημα θα πρέπει να σχεδιαστεί έτσι ώστε να παρέχει σε σταθερή βάση ακριβή, επίκαιρα και ποιοτικά στοιχεία, χωρίς να είναι πολυδάπανο.

4.2.8 Η ΕΟΚΕ επιθυμεί να επισημάνει ότι σε μία παλαιότερη γνωμοδότηση ⁽³⁾ δήλωσε ότι μπορεί να συμβάλει στην εφαρμογή της θαλάσσιας πολιτικής, ιδίως όσον αφορά τον χωροταξικό σχεδιασμό, δέσμευση την οποία θα επιθυμούσε να επαναλάβει στο σημείο αυτό.

Βρυξέλλες, 16 Φεβρουαρίου 2011.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Staffan NILSSON

⁽²⁾ ΕΕ C 44, 11.2.2011, σ 173.

⁽³⁾ ΕΕ C 211, 19.8.2008, σ. 31.